

[Morten Lange.]

metoder gør, at presset kan blive et sådant, at undervisningen bliver bogstavelig talt umuliggjort. Det er derfor sikkert ikke nogen tilfældighed, at det er det lægevidenskabelige fakultet, man har taget ud først, og det også af en anden grund, nemlig fordi det nogenlunde vil være muligt at skaffe lærerkræfter til et tredje fakultet. Så planen har alle nødvendige forudsætninger for at kunne realiseres med held.

Hvad angår placeringen, synes der, så vidt jeg kan se, logisk kun at være to muligheder: den nemmeste er Københavns omegn eller København, og den rigtigste er formodentlig Odense. Det blev diskuteret allerede med den tidligere undervisningsminister, dengang vi drøftede sagen om landbohøjskolen, og det lå da allerede temmelig klart, at man stilede mod en universitetsudvidelse henlagt til Odense. Det var i hvert fald afgørende også for landbohøjskolens placering, og jeg tror i og for sig også, det er fuldstændig rigtigt; 2 universiteter i København ville være en fjollet og skæv løsning, selv om den eventuelt var nem. Så jeg synes, vi har en sag at skulle tage stilling til, som på det forelagte grundlag og i det forelagte omfang er temmelig simpel. Vi må bare se at få begyndt og lykønske Odense til, at man i god tid har ofret en masse penge på at få udbygget et effektivt og omfangsrigt hospitalsvæsen.

Spørgsmålet om den videre udvikling er fra tid til anden også blevet berørt her i debatten, og jeg tror lige så godt, det høje ting kan gøre sig klart, at det kan ikke nytte noget, at vi benytter lejligheden til at uddele løfter til højre og venstre. Hvis vi lægger et lægevidenskabeligt fakultet i Odense, har vi dermed formodentlig definitivt placeret det tredje universitet, hvis vi ikke skal gå ind på en, skal vi sige overordnetlig rodet planlægning. Det vil formodentlig vise sig, at en lang række tilsvarende argumenter som dem, der kan fremføres for det lægevidenskabelige fakultet, kan fremføres for en række andre fakulteter, der kan komme på tale, og det skal også nok være sådan, at selv om vi tog fakulteterne ét for ét, ville det ende med, at man lagde dem alle i Odense. Det viser imidlertid bare, at analysen for en helhedsløsning er nogenlunde korrekt. Jeg vil

naturligvis anse det for gavnligt, at man diskuterer alle muligheder igennem, inden man slutter med en beslutning og en planlægning. Men jeg er temmelig sikker på, at skal der være nogenlunde orden i tingene, vil man med dette lovforslag i realiteten have placeret universitet nr. 3 i Odense.

Det, der mest er blevet talt om derudover, er at placere ét eller flere fakulteter i Sønderjylland. Man har, så vidt jeg forstår, mest tænkt på et humanistisk fakultet. Jeg synes, at argumenterne i den retning har fået et en lille bitte smule følelsesbetonet præg og ikke fuldt har honoreret de krav, som selve universitetstanken må stille. Det er muligt, at anlæggelse af et universitet i Sønderjylland vil vise sig at være rigtig på et senere tidspunkt, men jeg synes, det trænger til en meget omhyggelig undersøgelse, om der i Sønderjylland kan skabes de fornødne forudsætninger. Jeg er i hvert fald helt sikker på, at de, der går ind for et universitet i Sønderjylland, skulle skynde sig også at gå ind for den industrielle udbygning i Sønderjylland, der så sandelig i høj grad haster, og som i langt højere grad kan iværksættes med de eksisterende forudsætninger. Det er en af de ting, der skal bryde vejen for det fremtidige arbejde.

Jeg kan ikke bare mig for en enkelt bemærkning om et universitet anlagt i grænselandet. Det er måske kendt for nogle af de ærede medlemmer her i salen, at man i lang tid havde den opfattelse, at fanden var blevet doktor i teologi og havde fået denne udmærkede konferens ved universitetet i Kiel. Og det var ingen tilfældighed. Kiel havde i sin tid et grænseuniversitet i sin karakter og tog på beklagelig vis og i mange henseender et u-universitetsmæssigt præg deraf. Nu har Kiels universitet jo efterhånden konsolideret sig. Det ville et universitet i Sønderborg, Haderslev eller Tønder formodentlig også gøre. Men der er ting i selve spørgsmålet om en sådan beliggenhed, der kan tale imod det forskningsklima og den uddannelsesform, som må præge et universitet. Jeg har hermed ikke sagt, at det fjerde universitet ikke skal ligge i Sønderjylland; jeg har blot sagt, at nogle af de argumenter, der fremføres for det, er i modstrid med universitetets karakter, og det bør vi dog erindre. Jeg tror